

ಪಾದರಿ ಕ್ಲಮೆಂಟಾ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಡಿದು ಇಗರ್ಜಿಯ ದಾರಿ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಚ ದೂರ ನಡೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಾಗ, ಪಾದರಿ, 'ಕೋಣ್‌ರ ತೋ' (ಯಾರಪ್ಪ ಅದು?) ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು.

'ನಾನು ಫಾದರ್, ಬಾಲ್ವಿದಾರ, ಟೈಲರ ಬಾಲ್ವಿದಾರ'.

ತುಸು ಭಾರವಾಗಿದ್ದ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ಆತ ಕೇಳಿದ. 'ಫಾದರ್ ತಾವು ಬರೋ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ಬಟ್ಟರ್‌ಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲವೆ?'

'ಬರೆದಿದ್ದ ಬಹುಶಃ ಪತ್ರ ಮುಟ್ಟಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ... ಇರಲಿ ನೀವು ಸಿಕ್ಕಿರಲ್ಲ... ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಆಯ್ತು..?'

'ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವನೇ. ಜವಳಿ ದಾಮೋದರ ಸಾಹುಕಾರರ ಅಂಗಡಿನಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ಮಿಷನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಲಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೀನಿ... ನನ್ನದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬ. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮಗಳು.. ದೇವರ ಭೀತಿ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ..'

'ಊರಿಗೆ ಬರತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಭೀತಿ ಇರಿಸಿ ಕೊಂಡ ಓರ್ವರನ್ನ ನಾನು ಭೇಟಿ ಆದೆನಲ್ಲ, ಅದು ಸಂತೋಷ..' ಎಂದರು ಕ್ಲಮೆಂಟಾ.

ಕ್ಲಮೆಂಟಾ ಬಾಳೇಬೈಲಿನಿಂದ ವರ್ಗವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಇಂತಹಾ ದಿನ ತಾವು ಬಾಳೇಬೈಲಿನಿಂದ ಬರುವುದಾಗಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯ ಬಟ್ಟರ್‌ಗೆ ಪತ್ರ ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆತ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಹೊರಲು ಕೂಲಿ ಏಕೆ, ಬಟ್ಟರ್ ಏಕೆ ಎಂದು ಅವರೇ ಅದನ್ನ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಇಗರ್ಜಿಯ ಕಡೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ವಿದಾರ ಎದುರಾಗಿದ್ದ. ಮಾತಿಗೂ ಆಯಿತು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಆಯಿತು ಅಂದು ಕೊಂಡರು ಕ್ಲಮೆಂಟಾ. ತಾನು ಬರೆದ ಪತ್ರ ಬಟ್ಟರ್‌ಗೆ ತಲುಪಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಇರಲಿ. ಇಗರ್ಜಿ ದೂರವೇನೂ ಇಲ್ಲವಂತಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ತಮಗೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಬಾಲ್ವಿದಾರ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಈ ವಿಷಯವನ್ನ ಹಗುರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅದೇ ಪರಿಚಯವಾದ ಬಾಲ್ವಿದಾರ ಭೋಳೇ ಸ್ವಭಾವದವನಂತೆ ಕಂಡ. ವಿನಮ್ರ, ವಿಧೇಯ, ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವ.

'ಇನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಕ್ಲಮೆಂಟಾ ಕೈಚಾಚಿದರು. ಆದರೆ ಬಾಲ್ವಿದಾರ ತನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಸೂಟ್‌ಕೇಸನ್ನ ಇವರ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು 'ಇಗರ್ಜಿ ಅದೋ ಬಂತು ಫಾದರ್' ಎಂದ.